

Στη ναυτική Νεφελοκοκκυγία

Οι συντεχνίες και οι μικροκομματικές πρωτοβουλίες της δικής μας Νεφελοκοκκυγίας.

Του Σπύρου Πάπη, Managing director Ranger Marine S.A.

Η ελληνική ναυτιλία ένα ανέκαθεν ζητούσε από το κράτος, τον εθνικό αξιωματικό - χρησιμοποιώ δε τον όρο «εθνικός», διότι αυτός αποτελεί κρίσιμο συστατικό μιας ισχυρής ναυτιλίας, η δε επ' αυτού μέριμνα αποτελεί σταθερό συστατικό κάθε στοιχειωδώς σοβαρής εθνικής ναυτιλιακής πολιτικής. Στην παρ' ημών Νεφελοκοκκυγία, σοβαρή επ' αυτού μέριμνα δεν υπήρξε, αντιθέτως υπήρξαν συντεχνιακές και μικροκομματικές πρωτοβουλίες και δραστηριότητες, με αποτέλεσμα τη σημερινή αξιοθρήνητη κατάσταση της ναυτικής εκπαίδευσης. (Λόγος δε περί εθνικού «Maritime Cluster Concept» ή περί Πειραιώς σαν «Shipping Hub», ας μη γίνει.)

Μέτρα που συνιστούν τη ναυτιλιακή μας πολιτική κατά καιρούς λαμβάνονται περιστασιακά και αποσπασματικά, και η μεγάλη μας ναυτιλία προσπαθεί να χωρέσει στο μικρό και προβληματικό μας κράτος. Αλλά η ναυτική εκπαίδευση δεν θα έπρεπε να είναι θέμα επί του οποίου αποφασίζουν οι νεφελοκένταυροι των συντεχνιών, ενώσεων, σωματείων κ.ο.κ. κ.ο.κ.

Είναι εθνικό θέμα, για τους εξής λόγους:

- i. Ο Έλληνας αξιωματικός είναι κατά κανόνα αφοσιωμένος, αγαπά τη δουλειά του κι ενδιαφέρεται για το πλοίο.
- ii. Ενωεί να πάει το βαπόρι στον προορισμό του και να πα-

- iii. Σε περίπτωση έκτακτων συνθηκών (που δεν σπανίζουν) στις διαδικασίες φόρτωσης - μεταφοράς - εκφόρτωσης, θα δείξει επαγγελματισμό, επιμονή και φαντασία στην αντιμετώπιση τυχόν προβλήματος, θα επινοήσει πατέντες και, συχνά, θα προτάξει την ασφάλεια του πλοίου έναντι της δικής του.
- iv. Αυτός, αφού έχει επαρκώς σπουδάσει στο μέγα σχολείο της θάλασσας, θα εξελιχθεί σε στέλεχος ναυτιλιακού γραφείου, νηογνώμονα, ασφαλιστικής εταιρείας, ναυτοδόσκαλο μέχρι και εφοπλιστή.
- v. Η αγορά ναυτικής εργασίας είναι διεθνής και υπάρχει σοβαρή έλλειψη αξιωματικών, ο δε Έλληνας αξιωματικός είναι περιζήτητος, ακολούθως τούτο σημαίνει κάποια διέξοδο στην ανεργία, που μαστίζει τους νέους.
- vi. Είναι ο σταθερά στέρεος κρίκος που δένει τη ναυτιλία με την πατρίδα, και είναι αυτός που θα συνεχίσει τη μακρά ναυτική μας παράδοση.

Η Διεθνής Σύμβαση STCW - Π.Δ. 79/2012

Θέμα του ως άνω Π.Δ. είναι: «Αποδοχή τροποποιήσεων της STCW», η τοιαύτη δε σύμβαση έχει κυρωθεί με το ν. 1314/1983, σύμφωνα δε με το Σύνταγμα (άρθρο 28) «...οι

διεθνείς συμβάσεις από την επικύρωσή τους με νόμο αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου, υπερισχύουν δε πάσης αντιθέτου διατάξεως νόμου».

Παρέλκει να αναφέρω ότι οι νόμοι στη Νεφελοκοκκυγία «εφαρμόζονται», με τίνα απροθυμία και -όταν ισχύουν- δεν ισχύουν όπως ψηφίζονται αλλά όπως ερμηνεύονται, περί δε την εφαρμογή της STCW, ιδιαίτερος προσήκει λόγος.

Η πρώτη STCW/1978 ήτο, στην επίσημη έκδοση του IMO, τεύχος 178 σελίδων, αναθεωρήθηκε το 1995, σελίδες 338, η δε τελευταία αναθεώρηση 2010, σελίδες 356.

Οι αναθεωρήσεις ήταν αναγκαίες δεδομένου ότι η ναυτική τεχνολογία εξελίσσεται, καθώς και οι συνθήκες διεξαγωγής του θαλάσσιου εμπορίου, ώστε η σύμβαση να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις. Χρήσιμες επίσης ήταν η πείρα και οι παρατηρήσεις εκ της εφαρμογής των προηγούμενων συμβάσεων.

Πέραν αυτών, η Ε.Ε. έχει προβεί και κοινοποιήσει εκτεταμένες μελέτες για την ομοιομορφη και επιμελή εφαρμογή της STCW από τις χώρες-μέλη. Έχει δε η χώρα μας προθύμως συμπράξει στη σύνταξη των εν λόγω μελετών κι έχει επωμισθεί το μερίδιό της στο σχετικό κόστος. Εν παρόδω, εδώ θα αναφέρω ότι το μερίδιό μας στο κόστος λειτουργίας του IMO είναι US\$ 1,5 εκατ. ετησίως, αν δε εννοούμε να σνομπάρουμε τις οικείες

Τα standards που η STCW καθιερώνει είναι απολύτως ικανοποιητικά και θα ήταν ευτύχημα εάν τα τηρούσαμε με στοιχειώδη σοβαρότητα και... συμφέρει, πράγμα που άλλωστε ισχύει με κάθε «νόμο της θάλασσας».

συμβάσεις, ποιος ο λόγος να τις αγοράσουμε;

Όστε η εν λόγω σύμβαση αποτελεί προϊόν μακράς και επίπονης διεθνούς συνεργασίας, όπου συμμετείχε και η χώρα μας, η οποία και ανεπιφύλακτα συμφώνησε στο περιεχόμενό της και ακολούθως την επικύρωσε.

Διάφοροι «νεφελοκούκοι», όμως, διαφωνούν και υποσκιάτουν το κύρος αυτής με τα επιχειρήματα:

- 1) «Για να είναι αποδοτικοί οι Έλληνες αξιωματικοί πρέπει οι γνώσεις τους να είναι γνώσεις αιχμής. Έτσι μόνο θα είναι

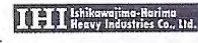
TRS LTD
GLOBAL TURBINE SERVICE

Mitsubishi MET Turbo · Authorized repair agent

Our extensive experience on turbochargers has made our company renowned for the quality of its works and spares both in the Greek market and globally. Our technicians can provide solutions at any problem that might occur at any part of the world, 24 hours a day, 365 days a year.

Our workshop is equipped to handle all your turbocharger needs from the standard servicing to full overhaul, repair and reconditioning of parts. We are proud for the quality of our services and we welcome you to test it yourselves.

Gaganis Team

ISO 9001

BUREAU VERITAS
Certification

TRS Ltd Global Turbine Repair Service

30 Fokionos, Piraeus 185 45, Greece

T: +30 210 4110066 M: +30 6946021649

E: info@trsltd.gr <http://www.trsltd.gr>, www.srhtrs.com

ΑΚΟΥΣΤΕ, ΚΥΡΙΕ ΥΠΟΥΡΓΕ ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΛΟΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

παραγωγικοί και πολύτιμοι για την ελληνική ναυτιλία. Η εκπαίδευσή τους στο επίπεδο του ελαχίστου αποδεκτού της Διεθνούς Συμβάσεως για τη Ναυτική Εκπαίδευση (STCW) δεν αρκεί».¹

- 2) «Η δημόσια ναυτική εκπαίδευση πρέπει να υπερτερεί έναντι των ελαχίστων προτύπων που προβλέπονται στην αναθεωρημένη Δ.Σ. STCW και στις κοινοτικές οδηγίες».²

Το ερώτημα που εδώ γεννάται είναι: Η χώρα μας ευρέως και διαψιλώς αντιπροσωπεύθηκε και προθύμως συνέπραξε σε όλες τις φάσεις και διαδικασίες σύνταξης του περιεχομένου της σύμβασης, με αυξημένο μάλιστα κύρος λόγω του μεγέθους της ναυτιλίας μας. Καθ' όσον δε αφορά την τελευταία αναθεώρηση τοσούτω μάλιστα, αφού γενικός γραμματέας του IMO ήτο ο Ευ. Μητρόπουλος, ο οποίος, όπως γνωρίζω, έτεινε πάντα ευήκοον ους σε κάθε ελληνική επιφύλαξη, αντίρρηση ή παρατήρηση. Τέτοια όμως εναντιολογία ουδέποτε, από οποιαδήποτε επίσημη ή ανεπίσημη, πλευρά ή γωνία της Νεφελοκοκκυγίας, «αρμοδίως» διατυπώθηκε. Τα standards που η STCW καθιερώνει είναι απολύτως ικανοποιητικά και θα ήταν ευτύχημα εάν τα τηρούσαμε με στοιχειώδη σοβαρότητα και... συμφέρει, πράγμα που άλλωστε ισχύει με κάθε «νόμο της θάλασσας». Συμφέρει δε, διότι η μεγάλη ναυτιλία της μικρής

μας χώρας έχει ανάγκη των ελευθεριών που στις θαλάσσιες μεταφορές εξασφαλίζουν οι διεθνείς συμβάσεις, και οφείλουμε πρώτοι να δίνουμε το παράδειγμα της πιστής εφαρμογής αυτών. Πλην φευ!

Νεφελοσκοπιμότητες

Αν κάποιο «μέρος», λόγω κάποιας νεφελώδους σκοπιμότητας ή απλού κόμπλεξ, αποφασίσει να κάνει «το κατιτί του» παραπάνω

στην εφαρμογή μιας διεθνούς σύμβασης, φυσικά μπορεί. Το παρακάτω απαγορεύεται, κι ακριβώς εδώ έχει τη ρίζα του το ανόητο -ή μάλιστα ευνόητο- «minimum requirements» - «ελάχιστο αποδεκτό» και άλλα ηχηρά παρόμοια.

Μια διεθνής σύμβαση, όμως, που σχετίζεται με την ασφάλεια στη θάλασσα θα ήτο γελοίο να δεχθούμε ότι καθιερώνει standards «στο επίπεδο του ελαχίστου αποδεκτού»· αρκεί δηλαδή το πλοίο «κουτσά-στραβά» να επιπολάζει, στοιχειωδώς ευσταθές. Στη δε περίπτωση «εγκατάλειψης», ουδείς των επιβαινόντων τότε συγχωρείται να είναι... υπέρβαρος, διότι η χωρητικότητα των σωστικών μέσων του πλοίου θα έχει και αυτή υπολογισθεί «στο επίπεδο του ελαχίστου αποδεκτού», ήτοι 75 κιλά κατά κεφαλήν.

Maximum!

Το εξής βέβαια παρορά ο εσμός των «προέδρων» στο συντεχνιακό κράτος της Νεφελοκοκκυγίας· στα πελάγη, στις λίμνες και στα ποτάμια του τάλανος πλανήτη Γη πλέουν περί τα

90.000 ωκεανοπόρα φορτηγά, επιπλέον μερικές χιλιάδες πασανζέρικα. Αν όλα αυτά τηρούν απαράδεκτα «λιποβαρείς» διεθνείς κανονισμούς ασφαλείας, τα 2.500 τότε ελληνικά/ελληνόκτητα ταξιδεύουν υπό καθεστώς γενικής «μεταδοτικής» ανασφάλειας και οφείλουν πάραυτα οι παρ' ημίν «πρόεδροι» να καταγγείλουν τη STCW, καθώς και κάθε άλλη αντιστοίχως «λιποβαρή» διεθνή σύμβαση.

Μία λεπτομέρεια, τέλος, θα αναφέρω σχετικά με τις θέσεις και τον μέλλοντα ρόλο της νεολαίας στις ζυμώσεις και ανεπίξεις εντός της ναυτικής νεφελοκοινωνίας μας. Πρόκειται περί της νοοτροπίας που οι νεφελομπαχαλάκηδες καλλιεργούν στους νέους και για τα φλύαρα «προοδευτικά» μηνύματα που οι τελευταίοι δέχονται και αποδέχονται (:). Στους σκοπούς του Συλλόγου Σπουδαστών Ε.Ν. Θεσσαλονίκης περιλαμβάνονται τα ακόλουθα, στέχωνς υπογορευμένα, νεφελοπροοδευτικά:

«Την κατάργηση του αναχρονιστικού, αντιδραστικού και αντισυνταγματικού κανονισμού εσωτερικής υπηρεσίας και την κατοχύρωση της ελεύθερης συνδικαλιστικής έκφρασης στις σχολές Ε.Ν.».

«Η τρομοκρατική τακτική των υπευθύνων εκφραστών του κράτους και της κυβέρνησης, που ισοδυναμεί με πογκρόμ, όχι μόνο δεν πρόκειται να κάμψει την αγωνιστική διάθεση των σπουδαστών, αλλά τους βρίσκει ενωμένους και αποφασισμένους να μην ξαναγίνουν οι σχολές όπως τις θέλουν οι εφοπλιστές, για να επανδρώσουν τα άθλια και επικίνδυνα βαπόρια τους».³

Αλλά η ναυτική εκπαίδευση βασίμως υποθέτω ότι δεν περιορίζεται στη σώρευση θεωρητικών ναυτικών γνώσεων· απαραίτητως συμπληρώνεται με την καλλιέργεια πνεύματος και νοοτροπίας, πειθαρχίας και προσαρμογής στη ναυτική ζωή και στα καθήκοντα του αξιωματικού. Αυτά εξασφαλίζουν την ασφάλεια του πλοίου και την ευδωση της αποστολής αυτών. Τούτων λειψόντων, κύριε υπουργέ Ναυτιλίας, εκθύμως σας συνιστώ, εφαρμόστε τη STCW κατά τις προτροπές της Ε.Ε. και αφήστε το παρόν σύστημα Ν.Ε. να οδεύσει αθορύβως προς το χρονοντούλαπο της ναυτικής ιστορίας μας.

Έτσι, μεγάλη δε υπηρεσία θα προσφέρετε στη χώρα, αλλά και στους επίδοξους αξιωματικούς του Ε.Ν. (δηλαδή στο 30% του σπουδαστικού πληθυσμού των ΑΕΝ) που, άνευ λόγου, αναλίσκουν 4 (τέσσερα) χρόνια του νεανικού βίου των στα θρανία των ΑΕΝ.

Σημειώσεις

- 1) Γ. Α. Γράτσος, πρόεδρος ΝΝΕ, «Ναυτικά Χρονικά», Ιανουάριος 2008.
- 2) Μιχάλης Λάμπρου, αντιπρόεδρος Ένωσης Εφοπλιστών Επιβατηγών, «Ναυτικά Χρονικά», Ιούλιος 2012.
- 3) Εφημερίδα ΝΕΑ, 19.09.1978, και ΑΡΓΩ, Οκτώβριος 1978.

Νεφελοκοκκυγία

“Ορνιθες”, του Αριστοφάνη – Κωμωδία, διδάχτηκε το 414 π.Χ.

Η πολιτικοκοινωνική κατάσταση στην Αθήνα δεν ήταν καθόλου καλή· αντιδικίες, φανατισμός, διαφθορά, δημοκοπία, πολιτικοί τσαρλατανισμοί· ενώ η απειλή από τη Σπάρτη ήταν σοβαρή και μάλλον υποτιμημένη.

Ο Αλκιβιάδης, νέος, ωραιότατος, ευφυής, μεγαλοϊδεάτης και φαύλος· λαϊκιστής θα λέγαμε σήμερα, ο δε Πρόδικος, αντιπροσωπευτικός τύπος σοφιστή. Μοίραζαν, χωρίς φειδώ υποσχέσεις: “ο λαός της Αθήνας ήταν αδικημένος κι άξιζε μιάς καλλίτερης πατρίδας...” Ούτω προέκυψε η Νεφελοκοκκυγία (κατοικία των κούκων στα νέφη) αλλά και η καταστροφή της Αθήνας. Να τονισθεί πάντως εδώ ότι, πάσα ομοιότης με τα σήμερα τεκταινόμενα στην πατρίδα μας, δεν είναι παρά εντελώς συμπτωματικά.....

Δύο αγανακτισμένοι αιθεροβάμονες αθηναίοι, ο Ευελπίδης και ο Πεισθέταιρος απολέσαντες πάσαν πίστη προς τους πολιτικούς, αποφάσισαν ν'απευθυνθούν στους .... κόκκυγες (κούκους) ειδικώς και στα πουλιά γενικώς, που έκριναν ότι, πλέον, αυτά θα μπορούσαν να είναι “μιά κάποια λύσις”. Πράγματι, οι δύο φιλοπάτριδες πρεσβύτες, εξέθεσαν την μεγαλοφυή πρότασή τους στην Γενική Συνέλευση των πτηνών.

Τους εξήγησαν ότι, αυτά ήταν κάποτε κυρίαρχοι του κόσμου (του τότε γνωστού φυσικά....) εξουσία την οποία τους υπέκλεψαν οι άνθρωποι αλλά τώρα ήρθε η ώρα να την διεκδικήσουν.

Αγριεμένα και δύσπιστα άκουσαν τα πουλιά το σχέδιο των δύο αθηναίων, να ιδρύσουν την Πόλη των Πουλιών στον αέρα, μεταξύ των κατοικιών των ανθρώπων και των θεών. Εκεί θα υπέκλεπταν την κνήσσα των σφακτών απ' τις θυσίες των αθηναίων η οποία κνήσσα θα τους έκανε θεούς, και είπαν:

ΟΙ
ΕΦΗΜΕΡΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ
- ΤΑ
ΑΘΑΝΑΤΑ
ΠΟΥΛΙΑ

730(688)

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ

Σκοτεινόζωο ανθρώπινο γένος εσύ
με των φύλλων παρόμοιο τη φύτρα,
λασποζύμωτα ανήμπορα πλάσματα, σιιές
και φαντάσματα κούφια ειδώλων,
όντα εφήμερα, δίχως φτερούγες, θνητοί
κακορίζικοι, εικόνες ονείρων,
για προσέξτε κι ακούστε τ' αθάνατα εμάς,
πόχουμε ύπαρξη αιώνια στον κόσμο
κι είμαστε όντα του αιθέρα, χωρίς γερατειά
και με σκέψεις αθάνατες· κι έτσι,
από μας αφού μάθετε πια τα σωστά

ΑΛΗΘΕΙΑ

για τα ουράνια ζητήματα, κι όλη
την αλήθεια γνωρίσετε, ποιά των πουλιών
είναι η φύση και πως έχουν γίνει
τα ποτάμια και το Έρεβος, Χάος και θεοί,
να φωνάζετε «Πρόδικε, σκάσε!»

Ο Πεισθέταιρος πήρε το λόγο και με πύρινα λόγια φούσκωσε τα μυαλά των πουλιών, η Γενική Συνέλευση επεδέχθη μ' ενθουσιασμό την πρόταση των αγανακτισμένων, κι' έτσι μας προέκυψε η Νεφελοκοκκυγία.

Οι κάτοικοι αυτής ν ε φ ε λ ο κ ο κ κ υ γ ε ι ς. Μπαρουφομπαχαλάκηδες, θα λέγαμε σήμερα....